

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

34. Mors

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

narem, sed cum illa tricarum indagatio novos subinde animo meo suppediraret, primum voluiffem omnem mihi eorum animo eiectam esse memoriã; dein quantis potui viribus, sensus omnes obstruxi, & ad humilem Christi obsequẽtiam composui. Exinde tranquillior factus sum, nec nisi pristinæ curiositatis memoria sollicitus. *A.* Quis verò fieri potest, ut inter tot obiectiones, distinctiones, denique etiam sophisticaciones, tu solus, nullo duce, veritatem sis affectus? *B.* Facilime: nam dum alij infinitos rerum divinarum interpretes consulunt, & dissidentes inter se toto cœlo conciliant, ego ut veritatem verborum Christi nullis interpretationum strophis, sed plana & humili voluntate constare credo, ita obsequium meum nullis subterfugijs, aut excusatiunculis, sed parata sequela, & devota executione terminari volo. *A.* Hæc sanè agrestis Theologia est. *B.* Sit utique: illa verò sophistica, & quæstiunculis, distinctiunculisq; spinosa, cui nec Petrus hodie, nec Paulus vitæ redditi satisfacere.

34. M O R S.

A. Siquid est in paupertate boni, nihil tamen ad eam miseriam facit quæ est in ultima desertione. *B.* Quam tu dicis desertionem? *A.* Cum in mortis vitæque conflictu nemo pauperi affidet, qui animet, qui soveat, qui abiturienti animæ valedicat. *B.* Vah! nunquam fidelius affidet pauperies. *A.* Ioco dixeris. *B.* Etiam seriò si urgeas; quid enim mors nostra exigit amplius, quam

quam res omnes nudas, & flebili apparatu vacuas. Sed tu pro divitum morte prius dicito. *A.* Id quod res est: morbus ex medicamentis lenimenta sua habet, animus ex colloquiis fomenta, familiarum condolentia famam, Concionatorum favor beatitudinem, uxoris dilectio epitaphium, operum splendor memoriam spondent, medicorum diligentia naturam vim facit, denique legatorum pietas suprema cœli subsellia destinat. *B.* Pauper vim morbi corporis duntaxat frangit, animum simplici devotione colligit, liberari gaudet, Christum presentiscit, innocentiam testem conscientiam habet, naturam parer, & in Divitum accusationem festinat. *A.* Dives varia divini verbi solamina audit. *B.* Pauper intra se habet & credit. *A.* Dives peccatorum admonetur. *B.* Pauper conscius est & dolet. *A.* Dives Ecclesiam exornat. *B.* Pauper Dei sacrarium est. *A.* Dives pauperes alit. *B.* Pauper Christi convictor est. *A.* Dives sub marmore quiescit. *B.* Pauper in matris gremio. *A.* Dives cœlum emit. *B.* Pauper vendit, nec caret. *A.* Dives inter amicorum amplexus hincabit. *B.* Pauper inter angelicos subvolat. sed quid molesta reciprocatione opus? Nunquam sane quam infideles divitiarum sint, quam fidelis pauperies, nisi in morte hominis evidentius patet. Hoc enim illud punctum est, quo nos male partem opes torquent, varii laboris tædet; stultam inquietudinis pudet, quoque frustra tot illa nostra præsidia imploramus, quibus hactenus innixi sumus: Cœlum illud nostri scilicet maxime obseruans, astra propitia, terram servam,

nam scientiam
instrumenta, a
ponem licentia
calcaricem, l
denique univ
Deo placet, in
denique disce
deat, nos tu
terraz inasti
na, scilicet te
quimus quif
talem gratul
terraz subduc
nelli magnus
nque testis,
Christo dudic
pas pauperie
est, quam q
nter facis
mentorum fe
medicorum
tamina, & fa
cularum, &
vera solenn
reductione

vam, scientias sublimitatis alas, opes voluntatis instrumenta, amicos libidinis famulitium, Religionem licentiæ operculum, famam turpissimam adulatricem, Philosophiam robur papyraceum, denique univetsam naturam, in nos unice, si Deo placet, intentam, nostro favore superbam, denique discessus nostri impatientem. Quis non rideat, nos tum rideri, cum magno orbis malo. & terræ inestimabili damno mori nobis videamur, scilicet tot donis, dotibusque onusti, quæ optimus quisque sepulchris invideat, quis non itidem gratuletur pauperi qui revera talem se terræ subducit, qualis est, terræ minuta massa, cæli magnus hospes, terrenæ vanitatis, iniquitatisque testis, cælici regni hæres, & societatis cum Christo dudum in itæ fructu gloriosus? *A.* Si pergas pauperiem mihi persuades. *B.* Maius donum est, quam quæ tibi obtingat; tu verò quod libenter facis divitibus assideto, ut inter medicamentorum foetorem, & lucernarum horrorem, & medicorum tentamina & concionatorum distamina, & familiæ strepitum, & propinquorum eiulatum, & uxoris deliquia, & consolatorum verba solennia, descendantem animam faustis valedictionibus prosequaris.

35. W A L D E N S E S.

A. **Q**uam subesse causam suspicaris, cum omnes propè religiones vitæ sanctimoniâ & probitatem suadeant, urgeantq; raras admodum